

Arrest

nr. 72 570 van 23 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 oktober 2011 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielaanvraag als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma en bezit u de Servische nationaliteit. U bent geboren en woonachtig te Novi Sad (Servië).

In 2002 werd uw vader vergiftigd door de maffia, vermoedelijk omdat ze jaloers op hem waren omdat hij veel werkte en een ordelijk leven leidde. Er kwam een proces tegen de maffiabaas, genaamd S. (...) en deze werd vervolgens opgesloten. De maffia kwam langs bij uw oma en verbood haar te getuigen op het proces. Ook de politie raadde uw oma aan niet te getuigen, anders zou ze problemen kennen.

Hierop kwam u in België wonen bij uw moeder, O. A. R. (...), die hier al geruime tijd woonde. U kreeg hier een verblijfsvergunning voor vijf jaar en bleef in België tot ongeveer 2007 – 2008. Toen u op vakantie ging naar Servië leerde u ginds uw huidige echtgenoot S. S. (...) (CGVS 10/20335 ; O.V. 6.715.119) kennen en in december 2009 trouwden jullie. Zijn ouders waren aanvankelijk tegen jullie huwelijk gekant aangezien u christen bent en zij moslim zijn maar uiteindelijk werd het huwelijk toch aanvaard en trok u bij hen in.

Op 04 maart 2010 werd jullie zoon A. S. (...) geboren. Twee à drie maand na de geboorte kwamen de handlangers van de maffiabaas die uw vader vermoord had bij jullie langs. Ze wilden wraak nemen en dwongen u tot prostitutie. Ze namen u verschillende keren mee variërend van 2 dagen tot 2 weken. In de tussenperiodes zat u thuis. Uw schoonvader kon het niet meer aanzien en zette jullie uit huis. Toen ging u bij uw oma M. A. (...) (CG 11/10384Z ; O.V. 6.749.665) wonen.

Op een gegeven moment had ook uw man er genoeg van en wilde hij een van de maffiosi aanvallen toen ze u opnieuw kwamen halen. Hij werd echter neergeslagen met de kolf van een geweer en lag drie dagen in coma, daardoor lijdt hij nu nog steeds aan gehoorproblemen. Jullie gingen ook aangifte doen bij de politie maar die ondernam niks. Uw broer regelde vervolgens jullie vlucht naar België.

U vertrok omstreeks 4 of 5 september 2010 vanuit Novi Sad naar België waar u op 5 september 2010 aankwam. U vroeg asiel aan op 29 oktober 2010. U bent momenteel opnieuw zwanger en uw zwangerschap werd uitgerekend voor 20 september 2011.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: het paspoort van uw zoon dd 21 mei 2010, uw huwelijksakte dd. 17 december 2009, uw geboorteakte dd. 01 september 2008, een tweede geboorteakte dd. 01 april 2010, een bewijs van staatsburgerschap dd. 01 september 2008, een tweede bewijs van staatsburgerschap dd. 19 mei 2010, de geboorteakte van uw zoon dd. 19 april 2010, een attest van staatsburgerschap van uw zoon dd. 04 maart 2010, uw paspoort dd. 21 mei 2010, de overlijdensakte van uw vader dd. 12 februari 2002, medisch attest betreffende het overlijden van uw vader dd. 08 februari 2002.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan essentiële elementen uit uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht ten gevolge van tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen en bewijsstukken en die van uw familieleden. Deze vastgestelde tegenstrijdigheden zijn dermate fundamenteel dat ze de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraven.

Zo beweerde u dat de maffia uw vader vermoorde in 2002 door hem vergif toe te dienen. De uitstaande schuld van uw vader na zijn dood en de klacht die uw grootmoeder na de moord zou hebben ingediend zou de aanleiding zijn waardoor de maffia u en de rest van uw familie nu zou lastig vallen.

Ter staving van de moord op uw vader legde u een attest van overlijden voor. Dit document geeft aan dat uw vader overleden is op 7 februari 2002 te Novi Sad (Servië) maar laat echter niet toe na te gaan onder welke omstandigheden uw vader is overleden (CGVS, p. 4 en CGVS 11/100384Z, p. 5). Daarnaast legde uw broer Al. (...) nog een notariële akte voor, opgesteld in 2004 bij notaris Jacques Rijckaert te Eupen (België), waarin staat dat uw vader overleed op 9 februari 2002 te Sisak (Kroatië) (CGVS 10/21935 van 06 juli 2011, p. 6).

Het lijkt echter uiterst bevreemdend dat men op een Belgische notariële akte echter zomaar een totaal verschillende plaats van overlijden van uw vader zou aangeven.

Dergelijke tegenstrijdigheid betreffende de dood van en de moord op uw vader, wat toch aan de oorzaak van de problemen van uw familie ligt, doet een ernstige twijfel rijzen bij de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door uw broer Al. (...) (CGVS 10/21985) neergelegde internet-artikels kunnen niet voldoende gewicht in de schaal leggen om tegen de bovenstaande vaststelling op te wegen.

Zij tonen immers slechts aan dat ene S. (...) en diens maffiabeweging omstreeks 2004 veroordeeld werd voor een groot aantal feiten die zij pleegden maar zeggen niets over uw persoonlijke situatie noch over een eventuele link tussen u of iemand van uw familie en deze S. (...) of diens handlangers.

De bewering van uw broer Al. (...), dat één van de artikels aantoonde dat S. (...) in voorhechtenis zat wegens de moord op uw vader (CGVS 10/21985 van 6 juli 2011, p. 7) wordt niet ondersteund door de inhoud van dat artikel. Het desbetreffend artikel (CGVS, stuk 15, artikel 6), daterend van 2005, handelt

over een proces tegen de leden van de misdaadgroep waartoe S. (...) behoort maar er blijkt niet uit wat de reden was van de voorhechtenis van S. (...) in de periode van 13 februari tot 8 maart 2002.

Wanneer u vervolgens gevraagd werd naar de mogelijkheid om het CGVS een bewijs te bezorgen van het onderzoek dat werd ingesteld naar de moord op uw vader verklaarde u twee maal dit te zullen vragen aan uw grootmoeder en dit aan het CGVS toe te sturen (CGVS, p. 10). U zou ook proberen contact te nemen met de rechtbank in Novi Sad om nog iets van documenten te bekomen en dit aan het CGVS te laten toekomen binnen de 5 dagen (CGVS, p. 11).

Het CGVS heeft echter nooit enig dergelijk document ontvangen.

Gezien u geen problemen had met de autoriteiten in Servië (CGVS, p. 10) en u zonder problemen aan uw identiteitsdocumenten kon geraken en u zelf uw huwelijksgetuige kon contacteren om nog documenten naar België te sturen na uw aankomst (CGVS, pp. 6 – 7 en CGVS 10/20335, p. 5), lijkt het weinig aannemelijk dat u niet aan een meer sluitend bewijsstuk zou kunnen geraken aangaande de dood van uw vader en meer bepaald aangaande zijn doodsoorzaak en / of de omstandigheden waarin hij overleden is.

Verder stelde u eerst dat uw persoonlijke problemen met de maffia zo'n twee jaar geleden begonnen (CGVS, p. 9), dus in 2009.

Wanneer u later tijdens het gehoor de vraag gesteld werd om dat iets meer te preciseren verklaarde u dat uw problemen begonnen zijn zo'n 2 à 3 maand na de geboorte van uw zoon A. S. (...) (CGVS, p. 12) die geboren is op 4 maart 2010. Uw problemen zouden dus begonnen zijn omstreeks mei – juni 2010.

De maffia kwam u dan ophalen bij uw oma thuis, waar u toen woonde, en nam u telkens voor enkele dagen tot 2 weken mee. Om de paar dagen kwamen ze u halen en dat ging zo onophoudelijk door tot uw vertrek naar België in september 2010. Ook uw schoonzus Sa. (...) zou hetzelfde lot hebben ondergaan (CGVS, pp. 12- 13). Uw schoonzus Sa. (...) ging echter op familiebezoek naar Wenen van midden mei tot midden juli 2010 (CGVS 10/21935B, p. 7) en verklaarde dat te kunnen doen omdat de maffia jullie in die periode niet kwam halen. Ook uw grootmoeder verklaarde dat "S. (...)" in die periode niet thuis was en jullie dus niet hoefden te werken (CGVS 11/10384Z, pp. 11 – 12).

Uw verklaringen als zou u gedurende drie maand of meer onafgebroken voor de maffia hebben gewerkt worden dus ontkracht door de verklaringen van uw familieleden.

Verder verklaarde u nog dat uw man S. S. (...) het op het einde niet meer kon aanzien en zich verzette tegen de maffia. Ze zouden hem daarop met een pistool op zijn hoofd geslagen hebben waardoor hij 3 dagen in coma zou gelegen hebben (CGVS, p. 9).

U zou evenwel geen medische enkel document hebben die dit kan staven aangezien u deze vergeten bent in Servië. U zou uw best doen om het ziekenhuis te contacteren om alsnog deze medische documenten aan het CGVS te laten toekomen binnen een termijn van 5 dagen (CGVS, p. 15).

Het CGVS heeft echter nooit enig medisch document ontvangen.

Daarenboven verklaarde uw schoonzus Sa. (...) (CGVS 10/21935B, p. 11) dat er nooit iemand van uw familie zich verzet had tegen de maffia en dat nooit iemand een poging ondernomen had om klacht in te dienen tegen hen. Uw broer Al. (...) gaf nog een andere versie van de feiten en verklaarde dat S. S. (...) gewoon was flauwgevallen na een klap te hebben gekregen (CGVS, 10/21935 van 5 augustus 2011, p. 3). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat jullie dergelijke uiteenlopende verklaringen afleggen over dit belangrijk gebeuren, te meer dat jullie op dat moment allemaal slachtoffer waren van dezelfde maffiosi en onder hetzelfde dak woonden.

Hetzelfde geldt voor wat betreft de vraag die gesteld werd naar het zoeken van bescherming bij de Servische autoriteiten.

Zowel u als uw man verklaren klacht te hebben ingediend tegen de maffia omstreeks mei 2010 maar daar zou nooit op ingegaan zijn (CGVS, p. 14 en CGVS 10/20335, p. 7). Zowel uw broer Al. (...) als uw grootmoeder verklaren echter nooit klacht te hebben ingediend tegen de maffia (CGVS 10/21935 van 06 juli 2011, p. 6 en CGVS 11/10384Z, p. 12).

Het lijkt echter ook weinig aannemelijk dat wanneer u als familie zodanig geterroriseerd wordt door de maffia u dan niet op de hoogte zou zijn van het feit dat één van u klacht probeerde tegen hen in te dienen.

Daarnaast lijkt het mij ook weinig plausibel dat moesten deze zwaarwichtige feiten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan, u niet vroeger zou geprobeerd hebben terug te keren naar België.

U verklaarde niet eerder te kunnen komen omdat u geen geld had en dat u moest wachten tot uw broer u geld stuurde (CGVS, p. 13). Uw moeder en uw broer K. (...) wonen hier echter en u werd ook geadopteerd door de nieuwe man van uw moeder (CGVS, pp. 3 – 4).

Het lijkt mij dan ook weinig plausibel dat zij u niet sneller zouden kunnen helpen hebben zeker gezien de wreedheden die u beweert te hebben ondergaan.

Het feit dat u ruzie had met uw moeder en uw stiefvader (CGVS, p. 4) weegt hier ook niet tegen op. Ook het feit dat uw schoonzus Sa. (...) na 2 maand in Oostenrijk verbleven te hebben gewoon terugging

naar Servië zonder ginds enige bescherming te hebben gezocht (CGVS doet ernstige vragen reizen bij de geloofwaardigheid van jullie relaas. Het lijkt namelijk weinig plausibel dat iemand die beweert jaren tot prostitutie te zijn gedwongen ruim 2 maand in het buitenland verblijft zonder ginds internationale bescherming te zoeken.

Gelet op bovenstaande bemerkingen meen ik dan ook geen geloof te kunnen hechten aan de door u ingeroepen feiten.

Indien toch geloof zou gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, quod non, dan nog dient opgemerkt te worden dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Het conflict met de maffiosi is immers louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard.

In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met de maffia, met niemand anders problemen had (CGVS, p. 9) en dat het conflict met de maffia louter ingegeven was door het feit dat zij jaloers waren op uw vader (CGVS, p. 10). Volgens uw broer, Al. (...), zou het conflict met de maffia ontstaan zijn omdat uw overleden vader nog bepaalde schulden had uitstaan bij de maffia (CGVS 1021935 van 5 augustus 2011, p. 3).

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met deze maffiosi geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen met de maffia in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten (CGVS p. 10).

U verklaarde dat u klacht ging gaan indienen bij de politie maar dat hier niks mee gebeurde omdat de maffia met de politie verbonden is. U ging ook geen tweede keer informeren wat er met uw klacht gebeurd is omdat u vreesde dat de maffia u nog harder zou straffen (CGVS, p. 14).

Hierbij dient zoals eerder nogmaals opgemerkt te worden dat zowel uw broer Al. (...) als uw grootmoeder verklaard hebben nooit klacht te hebben ingediend tegen de maffia (CGVS 10/21935 van 06 juli 2011, p. 6 en CGVS 11/10384Z, p. 12) en dat het weinig aannemelijk is dat zij niet op de hoogte waren van jullie poging tot het zoeken van bescherming aangezien jullie allen geterroriseerd werden door dezelfde maffiosi en onder hetzelfde dak woonden.

Daarnaast legt uw broer Al. (...) ook nog internetartikels voor waaruit blijkt dat S. (...) en zijn, in Novi Sad opererende, maffiabende werden opgepakt en veroordeeld voor een speciale rechtbank in 2005. S. (...) zelf werd veroordeeld tot 8 jaar gevangenisstraf (CGVS 10/21935 stuk 15, artikel 4). Dit toont aan dat de Servische autoriteiten wel degelijk bescherming willen en kunnen bieden tegen dergelijke maffiosi.

Wat er ook van zij, indien jullie menen dat de Servische autoriteiten hun werk niet naar behoren hebben uitgevoerd, dan blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen.

In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve voeg ik er ook nog aan toe dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke)

hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw asielrelaas doen geen afbreuk aan bovenstaande beslissing.

De geboorteaktes, bewijzen van staatsburgerschap en paspoorten van zowel u als uw zoon bewijzen enkel jullie nationaliteit en identiteit die hier niet ter discussie staan. Uw huwelijksakte toont enkel uw burgerlijke staat aan die evenmin ter discussie staat. De overlijdensakte en het medisch attest van het overlijden van uw vader toont enkel aan dat uw vader overleden is in 2002 maar laat niet toe conclusies te trekken over de omstandigheden waarin hij is te komen overlijden.

Ook inzake de asielaanvraag van uw familieleden, S. S. (...) (CGVS 10/20335 ; O.V. 6.715.119), M. A. (...) (CG 11/10384Z ; O.V. 6.749.665), Al. (...) (CG 10/21935 ; O.V. 6.749.676), Sa. (...) (10/21935B ; O.V. 6.749.676), L. A. (...) (CG 11/10385Z ; O.V. 6.749.672) en A.-M. S. (...) (CG 11/10032 ; O.V. 6.749.659) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 13 oktober 2011 aan dat de in de bestreden beslissing weerhouden tegenstrijdigheden onbestaande zijn of "niet van dien aard om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van verzoekster" (zie het verzoekschrift, p. 2).

Zij stelt dat haar vader is gestorven te Novi Sad "zoals blijkt uit de overlijdensakte"; de akte van de Belgische notaris is volgens haar "uiteraard niet bewijkrachtig (sic) hieromtrent en kan te wijten zijn aan foutieve mondeling verstrekte informatie". Dat de commissaris-generaal dit inroept om te twijfelen aan verzoeksters asielrelaas is volgens haar dan ook ten onrechte.

Verzoekster benadrukt dat haar broer artikels bijbracht omtrent maffiabaas S..

Zij herhaalt eveneens dat zij van mei tot september 2010 werd gedwongen tot prostitutie. Dat haar schoonzus naar Wenen kon gaan in mei 2010, verklaart verzoekster door te stellen dat zij "nooit heeft beweert dat haar schoonzus op het zelfde moment als haar het zelfde lot diende te ondergaan" (sic).

Verzoekster laat vervolgens gelden dat zij en haar man wel degelijk klacht hebben ingediend "en dat de man van verzoekster en haar man niet noodzakelijk hiervan op de hoogte moeten zijn" (sic).

Aangaande de nationale bescherming, verklaart verzoekster dat "bescherming (sic) tegen de maffia door de politie of overheid in Servië niet zo vanzelfsprekend is door de banden tussen beide" (zie het verzoekschrift, p. 3). Dit geldt voor haar en haar familie, aldus verzoekster, des te meer als Ashkali minderheid gezien zij "systematisch het slachtoffer zijn van discriminatie door de overheid".

Verzoekster besluit dat overeenkomstig artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) "niemand mag worden onderworpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Zij verwijst tevens naar artikel 10 van het Verdrag tot de oprichting van de Europese Gemeenschap.

Verzoekster herhaalt dat zij een Ashkali is, een minderheid in Servië, en dat zij vreest voor haar veiligheid; zij meent dat minderheidsgroepen in Servië nog steeds gediscrimineerd en mishandeld worden.

Ook laat verzoekster gelden dat tegenstrijdigheden zich steeds kunnen voordoen, “*maar dat de verhalen in grote lijnen gelijklopend zijn*” (zie het verzoekschrift, p. 3).

Verzoekster geeft ten slotte een weergave van “*het zorgvuldigheidsbeginsel (sens lato)*” (*sic*) dat volgens haar “*het beginsel van de evenwichtigheid*” omvat; dit beginsel zou doelen “*op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen*”; zij verwijst hiervoor naar rechtsleer.

Zij benadrukt opnieuw dat zij geenszins kan terugkeren naar haar land van herkomst en dat de commissaris-generaal aldus ten onrechte stelt dat in haar hoofde geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Verzoekster vraagt haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

2.2. Aangaande verzoeksters verwijzing naar artikel 3 EVRM, stelt de Raad vast dat hij in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647).

Artikel 3 EVRM stemt bovendien inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet; aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Waar verzoekster “*artikel 10 EG Verdrag*” weergeeft, benadrukt de Raad dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142).

Wat dit laatste betreft, moet in het verzoekschrift in concreto worden aangegeven op welke wijze de bestreden beslissing artikel 10 van het Verdrag tot de oprichting van de Europese Gemeenschap, schendt. Verzoekster blijft hier echter in gebreke.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verzoekster laat gelden dat haar vader is gestorven te Novi Sad “zoals blijkt uit de overlijdensakte”, en dat de akte van de Belgische notaris geen bewijskracht heeft hieromtrent en dat de discrepantie tussen de overlijdensakte en de notariële akte, te wijten kan zijn aan foutieve mondeling verstrekte informatie.

De Raad ziet echter niet in waarom verzoekers de Belgische notariële akte -die volgens verzoekster geen bewijswaarde zou hebben- toch neerleggen in het kader van hun asielprocedure.

De verklaring dat documenten die eerst voorgelegd werden om het vluchtrelaas te ondersteunen, geen bewijswaarde hebben omdat nadien blijkt dat ze informatie bevatten die tegenstrijdig is met deze vervat in een andere akte, wordt niet aangenomen.

Waar verzoekster stelt dat haar vader gestorven is te Novi Sad, wijst de Raad er op dat een louter herhalen van één versie van de feiten, zonder geloofwaardige argumenten aan te voeren waarom die bepaalde versie dé juiste zou zijn, niet dienstig is om de motivering te weerleggen.

Bijgevolg blijft de motivering in de bestreden beslissing aangaande het overlijden van verzoeksters vader overeind.

Dat verzoekster bovendien niet aan een meer sluitend bewijsstuk zou kunnen geraken aangaande de dood van haar vader en meer bepaald aangaande zijn doodsoorzaak en/of de omstandigheden waarin hij overleden is, keert zich ook tegen de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verzoekster verklaart dat haar schoonzus naar Wenen kon reizen van midden mei tot midden juli 2010, door te stellen dat zij “nooit heeft beweert dat haar schoonzus op het zelfde moment als haar het zelfde lot diende te ondergaan” (sic).

Uit het verhoorverslag blijkt dat verzoekster van mei tot september 2010 tot prostitutie werd gedwongen door de maffia; op de vraag of er periodes of dagen waren dat zij met rust werd gelaten, antwoordde verzoekster “Ze kwamen elke 2 / 3 dagen” (zie het gehoorverslag, p. 13).

Deze verklaring valt niet te rijmen met de verklaringen van de schoonzus van verzoekster (zie het gehoorverslag, p. 12) en van haar grootmoeder (zie het gehoorverslag, p. 11-12); deze stelden immers dat de maffia van midden mei tot midden juli 2010 niet langskwamen, dat S. in die periode niet thuis was en dat verzoekster en haar schoonzus dan niet moesten “werken”.

Deze verklaringen stroken aldus niet met verzoeksters bewering dat zij gedurende minstens drie maanden onafgebroken voor de maffia moest werken; haar argumentatie dat haar schoonzus niet hetzelfde lot diende te ondergaan op dezelfde moment, doet hieraan geen afbreuk.

Deze tegenstrijdigheid heeft geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst; deze tegenstrijdigheid doet dan ook ernstige afbreuk aan verzoeksters geloofwaardigheid.

Waar verzoekster argumenteert dat zij en haar man wel degelijk klacht hebben ingediend “en dat de man van verzoekster en haar man niet noodzakelijk hiervan op de hoogte moeten zijn”, merkt de Raad op dat zij zich beperkt tot het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal; het komt echter aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijft.

De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij wanneer die vaststelt dat het niet aannemelijk is dat, wanneer de familie van verzoekster geterroriseerd wordt door de maffia, haar familieleden niet op de hoogte zouden zijn van het feit dat één van hen klacht probeerde in te dienen.

Wat verzoeksters bewering betreft dat bescherming tegen de maffia door de politie of overheid in Servië niet zo vanzelfsprekend is gezien de banden tussen beide, merkt de Raad op dat uit de door verzoeksters broer Al. (...) neergelegde internetartikels blijkt dat S. (...) en zijn in Novi Sad opererende maffiabende werden opgepakt en veroordeeld voor een speciale rechtbank in 2005; S. (...) zelf werd veroordeeld tot 8 jaar gevangenisstraf.

Dit toont aldus aan dat de Servische autoriteiten wel degelijk bescherming willen en kunnen bieden tegen dergelijke maffiosi.

De Raad stelt tevens vast dat uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan te klagen.

Hoewel uit de informatie eveneens blijkt dat er binnen de Servische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, functioneert de Servische politie op heden steeds beter waardoor ze meer de internationale maatstaven benadert.

Op basis van het geheel van deze informatie is de Raad van mening dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoeksters blote beweringen dat "*besqcherming (sic) tegen de maffia door de politie of overheid in Servië niet zo vanzelfsprekend is door de banden tussen beide*" en dat haar en haar familie als Ashkali minderheid "*systematisch het slachtoffer zijn van discriminatie door de overheid*", doen dan ook geen afbreuk aan de omstandige informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; verzoekster laat immers na in concreto aan te geven op welke manier de informatie van de commissaris-generaal incorrect zou zijn.

Aldus stelt de Raad vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor haar problemen met de maffiosi, geen of onvoldoende beroep kon doen -of bij een eventuele herhaling van problemen met de maffia in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen- op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Verzoeksters stelling aangaande minderheidsgroepen in Servië die volgens haar "*nog steeds gediscrimineerd en mishandeld*" worden, is slechte een bewering die niet gestaafd wordt en de motivering in de bestreden beslissing geenszins kan weerleggen.

Verzoekster onderneemt verder geen poging om de tegenstrijdigheden aangaande het verzet van haar echtgenoot op te helderen.

Zo verklaarde verzoekster dat haar man S. S. het op het einde niet meer kon aanzien en zich verzette tegen de maffia; hierop zouden ze hem met een pistool op zijn hoofd hebben geslagen waardoor hij 3 dagen in coma zou hebben gelegen (zie het gehoorverslag, p. 9).

Verzoeksters schoonzus Sa. verklaarde echter dat er nooit iemand van de familie zich had verzet tegen de maffia (zie het gehoorverslag, p. 11); verzoeksters broer Al. gaf nog een andere versie van de feiten en verklaarde dat S. S. gewoon was flauwgevallen na een klap te hebben gekregen (zie het gehoorverslag van 5 augustus 2011, p. 3).

Deze tegenstrijdigheid blijft aldus overeind en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

Verder verklaart verzoekster evenmin waarom zij niet vroeger zou geprobeerd hebben terug te keren naar België; haar moeder en broer K. wonen immers hier en verzoekster werd geadopteerd door de nieuwe man van haar moeder.

Ook het feit dat verzoeksters schoonzus Sa. na 2 maand in Oostenrijk verbleven te hebben, gewoon terugging naar Servië zonder ginds enige bescherming te hebben gezocht, wordt in het verzoekschrift niet verklaard.

Deze vaststellingen doen ernstige twijfels rijzen over de voorgehouden vrees voor vervolging of het voorgehouden risico op het lijden van ernstige schade.

Verzoekster laat ook de vaststelling onbesproken dat de door haar aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

De Raad stelt dan ook vast dat het conflict met de maffiosi louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoekster geen geloof worden gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt niet erkend.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters asielrelaas, kan dit relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekster zelf aangevoerd tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd opgeroepen voor een verhoor, dat zij tijdens dit verhoor op 27 mei 2011 de kans kreeg om haar asielmotieven uiteen te zetten en bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Servische taal machtig is. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Waar verzoekster spreekt van "*het beginsel van de evenwichtigheid*", wijst de Raad er op dat dit beginsel een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel dat in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE